ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 10
ΤΗΛ. 34.659

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1940
ΕΤΟΣ Ζ' ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 77

ΚΑΙ ΝΑ 'ΡΘΗΤΕ ΝΙΚΗΤΑΙ....

Τὴ στιγμὴ ποὺ χαράζονται ἡ γραμμὲς αὐτές, 580 συνάδελφοί μας, φέροντες τὴν τιμίαν στολὴν τοῦ Ἕλληνος στρατιώτου, προασπίζουν τὴν τιμὴ καὶ τὴν ἀνεξαρτησία τῆς Πατρίδος εἰς τὰ Ἠπειρωτικὰ βουνά... Ἐμεῖς οἱ ὑπόλοιποι ὅσοι δὲν στρατευθήκαμε ἀκόμη καὶ ὅσοι δὲν πρόκειτοι νὰ στρατευθοῦμε, τοὺς παρακολουθοῦμε νοερὰ σὲ κάθε λεπτὸ τοῦ εἰκοσιτετραώρου καὶ τοὺς μακαρίζουμε. Σ' αὐτοὺς ἔλαχεν ἡ ὑψίστη τιμὴ νὰ σπεύσουν πρῶτοι στὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος, γεμάτοι ἐμπιστοσύνη, αὐτοπεποίθησι, ἡρωϊσμό, μὲ χέρια ποὺ μὲ τὴν ἴδια ἐμπειρία καὶ ἐνθουσιασμὸ μεταχειρίζονται καὶ τὸν κονδυλοφόρο καὶ τὴν ξιφολόγχη καὶ τὰ πολεμικὰ μηχανήματα. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, στὴν ἑκατονταετῆ ἱστορία τοῦ Ἱδρύματος, ἔσπευδαν πρῶτοι στὴ φωνὴ τοῦ Ἔθνους σὲ ὅλες τὶς μεγάλες, τὶς δύσκολες, τὶς ἐπικίνδυνες ἀποστολὲς σὲ καιρὸ Εἰρήνης καὶ σὲ καιρὸ Πολέμου. Καὶ ἀποδείχθηκαν νικηταὶ σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς. Ἐμπνευσμένοι ἀπὸ τὸ ὑψηλὸν παράδειγμα τοῦ μεγάλου Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος, ὅπου γενεὲς συναδέλφων ὁλόκληρες ἐγαλουχήθησαν, ἔδωκαν στὴν πρᾶξι πάντοτε καὶ στὶς πειὸ προχωρημένες σκοπιές, τὰ ὡραιότερα παραδείγματα αὐτοθυσίας καὶ αὐταπαρνήσεως. Καὶ εἴμαστε βέβαιοι, πὼς καὶ τὴ φορὰ αὐτὴ θὰ δειχθοῦν ἄξιοι καὶ τῶν πατέρων τους καὶ τοῦ Ἱδρύματος. Ὅλο μας τὸ εἶναι βρίσκεται παράπλευρά τους, στὴ μεγάλη προσπάθεια, ποὺ ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν μεγάλων Ἀρχηγῶν τοῦ Ἔθνους ἀνέλαβαν, καὶ μιὰ διάπυρη εὐχὴ ἀπὸ τὰ στήθη ὅλων ἀνεβαίνει πρὸς τὸν Παντοδύναμο : «Νὰ συντρίψετε τὸν ἐχθρὸ καὶ νὰ 'ρθῆτε νικηταὶ καὶ τιμημένοι....».

ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ

Τὴν 25 Ὀκτωβρίου ἐγένετο εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ Συλλόγου ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων μετεκπαιδεύσεως τῶν ὑπολογιστῶν, μὲ ὁμιλητὴν τὸν Καθηγητὴν τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν κ. Γ. Μαριδάκην, ὁ ὁποῖος μετὰ χαρακτηριστικῆς σαφηνείας ἀνέπτυξε τὸ θέμα του.

Τὸ πρῶτον τοῦτο μάθημα, ὑπὸ μορφὴν διαλέξεως, παρηκολούθησαν ἐκτὸς τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ πλεῖστοι συνάδελφοι τοῦ Κ. Κ., μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Διευθυντὴς τοῦ Δικαστικοῦ κ. Γουναράκης, οἱ Διευθυνταὶ Τμημάτων κ. κ. Μαυρομιχάλης, Μαυρομμάτης, Παπανικολάου, Τσαλίκης, οἵτινες καὶ κατεχειροκρότησαν τὸν κ. Καθηγητήν.

Ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ

5 Νοεμβρίου. Δὲν εἶναι 10' ποὺ ἔληξεν ὁ ἀντιαεροπορικὸς συναγερμός, καὶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Κεντρικοῦ, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τὰ καταφύγια, κατευθύνονται μὲ ἐνθουσιασμὸ στὴ νέα αἴθουσα συναλλαγῶν, ὅπου τοὺς περιμένει Ἔκτακτος Γενικὴ Συνέλευσις, μὲ θέματα :

«Συμμετοχὴ τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης» καὶ «Συμμετοχὴ τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, εἰς τὸν Πανελλήνιον Ἔρανον τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας».

Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως κ. Ἀρ. Κούμαρης, δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δ. Ε. κ. Ἀλ. Μαυρομμάτην, ὅστις δι' ὀλίγων ἀνακοινοῖ, ὅτι ἡ παροῦσα Συνέλευσις συνεκλήθη λόγῳ τῶν ἐκτάκτων περιστάσεων, ἃς διέρχεται ἡ Πατρίς, καὶ ἀναλύων τὴν σημερινὴν περιουσιακὴν κατάστασιν τοῦ Συλλόγου, καθ' ἣν αὐτὴ ἐμφανίζεται ὡς ἀκολούθως :

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	
Ἀκίνητον	3.200.000	Ὑποχρεώσεις	2.000.000
Χρηματόγραφα	850.000	Ὑπόλοιπον περιουσίας	2.095.000
Μετρητὰ	45.000		
	4.095.000		4.095.000

ἀναφέρει, ὅτι ὑπέβαλε τὴν κατάστασιν ταύτην εἰς τὴν Σ. Διοίκησιν καὶ ἐζήτησε παρὰ ταύτης, ἵνα δεχθῇ, ὅπως ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος προκαταβάλῃ εἰς τὸν Σύλλογον ποσὸν δρχ. 500.000, ἀσφαλισθησόμενον δι' ἐνεχυριάσεως τῶν χρημ)φων τοῦ Συλλόγου ἢ δι' ἐνυποθήκου ἀσφαλείας ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου τοῦ Συλλόγου.

Ὁ κ. Διοικητὴς εὐηρεστήθη νὰ ἐγκρίνῃ τὴν πρότασιν ταύτην.

Οἱ κ. κ Βασιλόπουλος καὶ Μεταξᾶς ὑποστηρίζουν τὴν παραχώρησιν ὁλοκλήρου τῆς περιουσίας τοῦ Συλλόγου.

Ὁ κ. Β. Γιαννόπουλος προτείνει ὅπως παραχωρηθῇ μὲν ἀμέσως τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 500.000, ἀνατεθῇ δ' ἐν λευκῷ εἰς τὴν Δ. Ε. ἡ ἐξέτασις τοῦ ζητήματος τῆς διαθέσεως καὶ τῆς ὑπολοίπου περιουσίας τοῦ Συλλόγου.

Ἡ Ἔκτακτος Γενικὴ Συνέλευσις ὁμοφώνως ἀποφαίνεται καὶ ἐγκρίνει τὴν ἄμεσον συμμετοχὴν τσῦ Σ.Υ. Ε.Τ.Ε. εἰς τὸν Πανελλήνιον Ἔρανον τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας διὰ δρχ. 500.000 καὶ ἀναθέτει εἰς τὴν Δ. Ε. τὴν ἄμεσον ἐξέτασιν τῆς διαθέσεως ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου ὁλοκλήρου τῆς περιουσίας τοῦ Συλλόγου.

Ἐπὶ τοῦ δευτέρου θέματος τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ὁ κ. Πρόεδρος προτείνει, ὅπως τὸ κύριον καὶ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης πλὴν τῶν στρατευομένων συμμετάσχῃ ἐφ' ἅπαξ εἰς τὸν Πανελλήνιον ἔρανον Κοινωνικῆς Προνοίας κατὰ δρχ. ἓν ἑκατομμύριον (1.000.000), κατὰ ποσοστὸν δέ, τῶν μὲν προσωρινῶν ὑπαλλήλων, δακτυλογράφων ἐν γένει καὶ κλητήρων πέντε (5 ο/ο) ἐπὶ τῶν ἐν γένει ἀποδοχῶν, περιλαμβανομένων καὶ τῶν πάσης φύσεως ἐπιδομάτων, τοῦ δὲ ὑπολοίπου ἐν γένει προσωπικοῦ κατὰ δέκα (10ο/ο), ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἐν γένει ἀποδοχῶν, περιλαμβανομένων καὶ τῶν πάσης φύσεως ἐπιδομάτων

Ὁ κ. Κοκολάκης προτείνει ὅπως, ἐφ' ὅσον ἐξακολουθεῖ ὁ Ἑλληνοϊταλικὸς πόλεμος, παρέχηται παρ' ὁλοκλήρου ἀδιακρίτως τοῦ Προσωπικοῦ, ἐκ τῶν μηνιαίων αὐτοῦ ἀποδοχῶν, ἓν (1ο/ο) ἐπὶ τοῦ ὀργανικοῦ αὐτῶν μισθοῦ.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῶν Συνελεύσεων ἐπανέρχεται εἰς προγενεστέραν αὐτοῦ ἀνακοίνωσιν, καθ' ἣν ἡ Ἔκτακτος αὕτη Γενικὴ Συνέλευσις συνῆλθε σήμερον εἰς πρώτην αὐτῆς συνεδρίαν καὶ ἑπομένως δύναται νὰ ἐπανέλθῃ ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ κ. Κοκολάκη εἰς προσεχῆ τοιαύτην, ἥτις ἤθελεν ὁρισθῆ ὑπὸ τῆς Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου.

Ἡ Ἔκτακτος Γενικὴ Συνέλευσις ὁμοφώνως ἀποφαίνεται καὶ ἐγκρίνει τὴν πρότασιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου.

Μεθ' ὅ, μὴ ὑπάρχοντος ἑτέρου θέματος, ὁ κ. Πρόεδρος τῶν Συνελεύσεων λύει τὴν συνεδρίαν, ἐν μέσῳ ζωηροτάτων πατριωτικῶν ἐκδηλώσεων τῶν συναδέλφων ὑπὲρ τῆς, Θεϊκῆ συνάρσει, εὐοδώσεως τοῦ ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν ἀγῶνος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Η ΣΠΑΝΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

Ἄρθρον τοῦ Καθηγητοῦ ΓΟΥΣΤΑΥΟΥ ΚΑΣΣΕΛ, δημοσιευθὲν εἰς τὸ δελτίον μηνὸς Ὀκτωβρίου τῆς «Skandinavinska Banken».

Ἀκριβῶς ὀλίγον καιρὸν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου, ὁ κίνδυνος τοῦ πληθωρισμοῦ συνεζητήθη ὑπὸ διάφορα πρίσματα. Ὁ κίνδυνος οὗτος ἐξακολουθεῖ καὶ σήμερον ὑφιστάμενος, καὶ δεῖται ἀμερίστου προσοχῆς καὶ παρακολουθήσεως. Μία ἐκ τῶν σημερινῶν αἰτιῶν τῶν ἀγουσῶν πρὸς τὸν πληθωρισμόν, εἶναι ἡ παραγνώρισις ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων οἰκονομικῶν ἀρχῶν τῆς ἀνάγκης τῆς προσαρμογῆς των πρὸς τὴν ὑφισταμένην σπάνιν τοῦ κεφαλαίου, ἥτις παραγνώρισις τὰς ἄγει εἰς ἄσκησιν νομισματικῆς πολιτικῆς μὴ λαμβανούσης ὑπ' ὄψιν τὴν σπάνιν ταύτην. Καὶ οὕτω γίνονται προσπάθειαι συγκρατήσεως τῶν ἐπιτοκίων εἰς χαμηλὸν ἐπίπεδον πρὸς ἐπίτευξιν ἰσορροπίας μεταξὺ τῆς συγκεντρώσεως καταθέσεων καὶ τῆς αἰτήσεως κεφαλαίων. Τοιουτοτρόπως παγιοῦται εἰς τὸ πολὺ κοινὸν ἡ ἀντίληψις, ὅτι ἡ ἀγορὰ τοῦ κεφαλαίου εἶναι «εὔκολος» καὶ κατὰ συνέπειαν ζητεῖ τοῦτο κεφάλαια μὴ δυνάμενα νὰ προκύψωσιν ἐκ πραγματικῆς ἀποταμιεύσεως, ἀλλὰ μόνον ἐξ ἀκαλύπτου δημιουργίας μέσων πληρωμῆς.

Παρομοία ἐξάρθρωσις τῆς ἀγορᾶς κεφαλαίων λαμβάνει χώραν καὶ ὅταν τὸ κράτος προβαίνῃ εἰς δαπάνας μὴ καλυπτομένας ὑπὸ τῶν ἐκφόρων καὶ δανεισμοῦ ἐσόδων του. Οἱουσδήποτε τρόπους ἢ ὁδοὺς καὶ ἂν ἀκολουθῇ τὸ κράτος πρὸς χρηματοδότησιν τῶν τοιούτων δαπανῶν, θὰ ἀναγκασθῇ ἐν τέλει νὰ τὰς καλύψῃ δι' αὐξήσεως τοῦ ἀποθέματός του τῶν μέσων πληρωμῆς, ἐν ἄλλοις λόγοις δηλαδὴ διὰ πληθωρισμοῦ.

Εἰς τὰς τοιαύτας περιστάσεις οἱ οἰκονομικοὶ ἁρμόδιοι βαυκαλίζονται μὲ ἐλπίδας αὐξήσεως συσσωρεύσεως κεφαλαίων αἵτινες συμπίπτουσι μὲ τὴν ἐπιθυμίαν των διασώσεως τῶν συμφερόντων τοῦ κοινοῦ. Προσπαθοῦν νὰ πείσουν τοὺς ἑαυτούς των, ὅτι ἡ πρόσθετος αὕτη ἀποταμίευσις θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ ἄνευ δημιουργίας ὑποκαταναλώσεως, ἄνευ διαταραχῆς τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου καὶ ἄνευ αὐξήσεως τῆς ἀνεργίας. Ἀλλ' εἰς οἱονδήποτε κλάδον τῆς οἰκονομίας καὶ ἂν ἐπιβληθῶσι περιορισμοί, οὗτος ἐκδηλώνει ἀμέσως τὴν δυσφορίαν του. Τοῦτο ἀποδεικνύει, ὅτι αἱ ἰδέαι τῆς ἀποταμιεύσεως εἶναι τὰ μέγιστα ἀφῃρημέναι, ὑποκρύπτουσαι ἀληθείας ἃς ὁ λαὸς δὲν πλησιάζει εὐκόλως.

Παρ' ὅλα ταῦτα, ὅμως, ἡ σπάνις τοῦ κεφαλαίου εἶναι γεγονὸς ἀναπότρεπτον, πρὸς τὸ ὁποῖον δέον πειθαναγκαστικῶς νὰ ἐξοικειωθῶμεν. Ὅταν τὸ φαινόμενον καθίσταται ἀντιληπτόν, δέον πᾶς τις νὰ προετοιμάζεται διὰ δραστικὸν περιορισμὸν τῶν αἰτήσεών του διὰ κεφάλαια. Τὴν σήμερον, ὡς γνωστόν, αἱ μεγαλύτεραι αἰτήσεις κεφαλαίων γίνονται πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης. Πᾶσα χώρα δέον νὰ πράττῃ τὸ πᾶν πρὸς διατήρησιν τῆς ἀνεξαρτησίας της. Ἀλλὰ καὶ τὸ Κοινὸν δέον νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι ἡ ἐθνικὴ ἄμυνα δὲν ἀποτελεῖ μεμονωμένον οἰκονομικὸν παράγοντα, ἐκτὸς τοῦ πλαισίου τῶν συνήθων οἰκονομικῶν νόμων. Τοὐναντίον, διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης δέον νὰ ἀσκῆται ἡ αὐστηροτέρα οἰκονομία. Αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ δέον νὰ ἀντιληφθῶσι σαφῶς, ὅτι παρόμοιοι σκοποὶ βασίζονται πρωταρχικῶς εἰς τὴν ἱκανότητα τοῦ Ἔθνους πρὸς διατήρησιν πραγματικῆς ἀμύνης.

Ὅταν, λοιπόν, τὸ κράτος εὑρεθῇ ὑποχρεωμένον νὰ ζητήσῃ κεφάλαια ἀπὸ τὴν ἐντόπιον χρηματαγοράν, θὰ καταστῇ ἀναπόφευκτος ἡ στενότης τῶν προοριζομένων διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν κεφαλαίων. Κατὰ συνέπειαν δὲν θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ διατήρησις τοῦ αὐτοῦ ρυθμοῦ εἰς τὴν ἔντασιν τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς,

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

ΠΑΡΩΝ!..

28 Ὀκτωβρίου 1940

Τὸ δελτίον παρουσίας ὑπεγράφη σήμερον ὀλίγον ἐνωρίτερον τοῦ συνήθους. Ὑπεγράφη τὴν 5.30' πρωϊνήν, εἰς τὴν πρώτην Ἑλληνικὴν γραμμήν, ὅπου οἱ Ἰταλοὶ δὲν ὑπελόγιζαν εἰς τὴν ἔγκαιρον παρουσίαν τοῦ Ἕλληνος. Ἦτο ἀκριβέστατα παρών!

Ὑπεγράφη μὲ τὴν κοχλάζουσαν ἐρυθρὰν μελάνην, μὲ τὴν ὁποίαν αἱ γενεαὶ τῶν Ἑλλήνων, ἀπὸ καταβολῆς των, σημειώνουν τὴν παρουσίαν των, παντοῦ ὅπου οἱ ἑκάστοτε βάρβαροι νομίζουν ὅτι μποροῦν νὰ τὴν ἀμφισβητήσουν.

Ἡ Ἑλλὰς ἐκλήθη μίαν ἀκόμη φορὰν νὰ ἐκπληρώσῃ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὸν ὕψιστον προορισμόν της.

Προηγήθησαν δοκιμασίαι τόσον σκληραί, ὥστε νὰ καμφθῇ ὑπ' αὐτὰς ἡ ψυχικὴ ἀντοχὴ μεγαλειτέρων λαῶν.

Καὶ κατέληξε νὰ τεθῇ ἐξ ἴσου σκληρὰ τὸ ἐρώτημα καὶ εἰς τὴν μικρὰν Ἑλλάδα:

Ἀξίζει καὶ μπορεῖ καὶ τώρα ἀκόμη νὰ ζῇ ἐλεύθερος κανείς;

Ἡ Ἑλλάς,—τὸ αἰώνιον σύμβολον τῶν εὐγενεστέρων ἰδανικῶν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἡ μεγάλη καρδία ἡ ὁποία πάλλεται μόνον μὲ αἰσθήματα ποὺ ρυθμίζουν σὰν νόμοι τῆς φύσεως τὴν σκέψιν καὶ τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων, τὸ ἱερὸν Μαντεῖον τῶν αἰωνίων χρησμῶν—ἔθεσε καὶ αὐτή, καθ' ὃν γνωρίζει τρόπον, αὐτὸ τὸ ἐρώτημα:

Ὁ Σίδηρος ἢ τὸ Πνεῦμα ; Καὶ φυσικὰ ἀπήντησεν Ἑλληνιστί : Τὸ Πνεῦμα καὶ μόνον!

Δὲν εἶναι περίεργον, ἂν ἀπὸ σήμερον ὁ ροῦς τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων λάβῃ αὐτὴν τὴν φοράν, δὲν εἶναι περίεργον ἂν ταὐτισθῇ καὶ πάλιν μὲ τὴν ἀθανασίαν τῆς Ἑλλάδος τὸ ὄνομα. Δὲν εἶναι περίεργον ἂν εἰς τὰ χείλη τῶν ἑκατομμυρίων τῶν σκλάβων ἀνθίσῃ ἄφοβα καὶ μὲ ἀγαλλίασιν τὸ μειδίαμα καὶ εἰς τὸν ζόφον τῆς θλιμμένης καρδιᾶς των ροδίσῃ ἀπροσδόκητα ἡ ἀνατολὴ τῆς Ἐλευθερίας των.

Ἡ συνισταμένη τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς τῆς Ἑλλάδος ἐκίνησε πάλιν «τὰν Γᾶν» :

Ἀπὸ τῆς 3 καὶ 15' πρωϊνῆς μέχρι τῆς 3 καὶ 20'—ὅσο διήρκεσεν ἴσως ἡ ἀνάγνωσις τοῦ παγκοσμίου ἐρωτήματος πρὸς τὴν Ἑλλάδα,—παρεσκευάσθη ἐκείνη! Παρεσκευάσθη μὲ τὰ αἰώνια Ἑλληνικὰ μέσα. Ὑπερῆρκετὸν τῆς ἦτο αὐτὸ τὸ διάστημα.

Ἂν ὄχι, τότε δὲν θὰ ἐσφηνοῦτο τὸ Ἑλληνικὸν ἀεροπλᾶνον, ἀφοῦ δὲν εἶχε πλέον πυρομαχικά, εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ ἐχθρικοῦ. Θὰ ἐπέστρεφε «εἰς τὴν βάσιν του». Ἂν ὄχι, δὲν θὰ ἀνερριχᾶτο μὲ τὰ χιόνια στὶς ἀπόκρημνες κορφὲς τῆς Πίνδου ὁ Τσολιᾶς, χρησιμοποιῶν πυροβόλα καὶ πυρομαχικὰ ποὺ ὁ ἴδιος, ἡ Ἑλληνίδες χωριάτισσες καὶ τὰ παιδιά των ἀνέβασαν ὡς ἐκεῖ. Θὰ ἐπερίμενε τὴν καλοκαιρίαν καὶ τὰ μεταγωγικά. Ἂν ὄχι, τότε δὲν θὰ ἐσφυροκοποῦσε τὰ ἐχθρικὰ παράλια εἰς τὴν πολυτάρακτον ἐκεῖ καὶ ναρκοβολημένην Mare Nostrum τὸ μικρὸν Ἑλληνικὸν σκάφος. Εἶχε καλλίτερον παράδειγμα σκαφῶν πολὺ μεγαλειτέρων νὰ ἀκολουθήσῃ. Θὰ παρέμενε εἰς τὰ ἤρεμα καὶ ἀσφαλῆ ἀγκυροβόλιά του.

Ἐμετρήθησαν αἱ ὁραταὶ καὶ προδιωρισμέναι ὑλικαὶ δυνάμεις, ἴσως καὶ αὐταὶ ἐπιπολαίως καὶ ἐπεσπεύθη νὰ ἐξαχθῇ τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ παρεσύρετο ἀπὸ τὴν πνοὴν τῆς Ὕλης. Δὲν ἐμετρήθη τὸ ἀόρατον καὶ ἀπροσδιόριστον κίνητρον τῶν ὑλικῶν δυνάμεων, δὲν ἐμετρήθη εἰς τὰς ἀπροσδιορίστους διαστάσεις της ἡ ψυχὴ τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ ἐχρειάζετο κατάλληλον μέτρον. Καὶ ὁ ἐχθρὸς δὲν διαθέτει τοιοῦτο. Κρίνει ἐκ τῶν ἰδίων. Καὶ εἶναι ἐπόμενον νὰ δεχθῇ τὴν ἀπάντησιν τῶν αἰώνων, συγκεντρωμένην σὲ μίαν λέξιν ποὺ τοῦ ἐκσφενδονίζει ὅταν τὸν καταδιώκῃ τὸ πνεῦμα τῆς ἀθανάτου Ἑλλάδος ποὺ ἐνόμισε ὅτι αὐτὸς μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπίσῃ : «Ἀέραααα...».

Α. Δ.

μὲ μειωμένην χρηματοδότησιν. Καὶ τότε θὰ προκύψῃ τὸ ἐρώτημα: Πόθεν εἶναι δυνατὸς ὁ πορισμὸς νέων κεφαλαίων πρὸς διατήρησιν τῆς ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς δραστηριότητος;

Ἐὰν ἡ σπάνις τοῦ κεφαλαίου εἶναι ὀξεῖα, θὰ καταστῇ ἀναπόφευκτος ἡ μετατροπὴ ὡρισμένων βιομηχανιῶν εἰς κλάδους ἀπαιτοῦντας τὴν ἀπασχόλησιν ὀλιγωτέρων κεφαλαίων. Τοῦτ' αὐτὸ δέον νὰ ἰσχύῃ, προκειμένου καὶ περὶ ἱδρύσεως νέων βιομηχανιῶν. Εἰς τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς ἀναγκαιότητος τῆς διατηρήσεως ὡρισμένων κλάδων τῆς βιομηχανίας, δέον νὰ καταβάλληται μεγίστη προσοχή, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὸν ρόλον, ὃν παίζει τὸ κεφάλαιον εἰς ἕκαστον κλάδον τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας. Πρὸς τοῦτο θὰ χρειασθῇ νὰ ἀναδράμωμεν εἰς τὰ στοιχεῖα τῆς οἰκονομικῆς θεωρίας.

Τὸ κεφάλαιον ἐξυπηρετεῖ δύο σκοπούς. Ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἄρδευσιν τῆς παραγωγῆς, ἥτις χρειάζεται καὶ τὸ στοιχεῖον: χρόνος. Ἡ τοιαύτη ἀνάγκη κεφαλαίου εἶναι βραχείας σχετικῶς διαρκείας, παύουσα εὐθὺς ὡς ἡ παραγωγὴ συμπληρωθῇ καὶ εὕρῃ ἀγοραστάς. Τὸ κεφάλαιον ὅμως χρησιμοποιεῖται καὶ διὰ τὴν ἀπόκτησιν στοιχείων ἐνεργητικῶν διαρκείας, ὡς δι' ἐπενδύσεις εἰς ἀκίνητα, βιομηχανικὰ σχέδια καὶ ἀγορὰν μηχανημάτων. Ἡ ἀνάγκη τοῦ κεφαλαίου δὲν παύει μὲ τὴν ἀποπεράτωσιν μιᾶς πολυκατοικίας. Οἱ ἐνοικιασταὶ θὰ πληρώνουν τὸ εἰσόδημα τοῦ κεφαλαίου· ἕτερός τις δέον νὰ πληρώσῃ τὴν ἀξίαν τῆς οἰκίας. Διὰ τὴν ἀξίαν τῆς οἰκοδομῆς θ' ἀπαιτηθῇ σημαντικὸν χρηματικὸν ποσόν, ὅπερ θὰ ἐξακολουθῇ ἀπασχολούμενον ἐφ' ὅσον ἡ οἰκία εἶναι κατοικήσιμος. Τοῦτ' αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς βιομηχανικὰς ἐγκαταστάσεις, αἵτινες ἀπαιτοῦσιν ἀπασχόλησιν κεφαλαίων ἐφ' ὅρου ζωῆς των.

Ἡ ἀνάγκη αὕτη τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ χρήματος εἰς μακροπροθέσμους ἐπενδύσεις, ἀπορροφᾷ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν κεφαλαίων τῆς χώρας. Αἱ εἰδικαὶ αὗται αἰτήσεις κεφαλαίων δέον ὅπως μὴ παρορῶνται κατὰ τὴν κρίσιν τῆς κατανομῆς τῶν κεφαλαίων εἰς διαφόρους ἐπιχειρήσεις. Τὰ πάσης φύσεως κτίρια προκαλοῦσι βαρείας ἀπορροφήσεις κεφαλαίων. Τοὐναντίον τὰ ὀλιγώτερα κεφάλαια ζητοῦσιν ἐπιχειρήσεις λειτουργούσας ἐν στενῇ ἐπαφῇ μὲ τὴν κατανάλωσιν, ἐκείνας, δηλονότι, αἵτινες πωλοῦσιν ἀπ' εὐθείας τὰ προϊόντα των καὶ καλύπτουσι ταχέως τὰς δαπάνας των. Πρόχειρα παραδείγματα τοιούτων ἐπιχειρήσεων εἶναι αἱ: τροφίμων, ὑφαντουργίας καὶ καυσίμων ὑλῶν. Ἡ μίσθωσις τῶν προσωπικῶν ὑπηρεσιῶν ἐπάγεται κατὰ κανόνα μικρὰν ζήτησιν κεφαλαίων.

Τὸ κράτος ὀλίγον ἀπασχολεῖται μὲ τὴν ὀργάνωσιν ἐπιχειρήσεων ἀπαιτουσῶν μικρὰ κεφάλαια. Ὅταν ἐκτελῇ ἔργα κοινῆς ὠφελείας, ἀπασχολεῖται κυρίως μὲ τὴν ὁδοποιΐαν καὶ τὴν ἀνέγερσιν κτιρίων, ἅτινα ἀπαιτοῦσι τὴν ἀπασχόλησιν κεφαλαίων ἴσων πρὸς τὴν ἀξίαν των. Τοῦτο δέον νὰ ἔχωμεν πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ νὰ μὴ συσχετίζωμεν ἀτόπως τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων μὲ τὴν καταπολέμησιν τῆς ἀνεργίας. Εἶναι ἐπικίνδυνος πλάνη ἡ πίστις εἰς τὴν ἀντίληψιν, ὅτι τὸ κράτος δύναται νὰ ἐλαττώνῃ τὴν ἀνεργίαν διὰ τῆς παροτρύνσεως τοῦ Κοινοῦ εἰς ἐλάττωσιν τῆς καταναλώσεως καὶ εἰς τὴν ἀποταμίευσιν τῆς προκυπτούσης διαφορᾶς πρὸς χρηματοδότησιν τῶν κρατικῶν ἔργων κοινῆς ὠφελείας. Ἀντιθέτως τὸ πᾶν δέον νὰ γίνεται πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως.

Εἰς ἐποχὰς οἰκονομικῆς δυσπραγίας τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία δέον νὰ τονοῦνται δι' ἀφθόνων ἐνέσεων κεφαλαίου. Αἱ ἑταιρίαι καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις θὰ δύνανται τότε νὰ πληρώσωσι τὰς πρὸς τὰς Τραπέζας ὀφειλάς των, ἐνισχύουσαι τοιουτοτρόπως τὸ ἀπόθεμα τῶν μέσων πληρωμῆς καὶ συγκρατοῦσαι τὰ ἐπίπεδα τῶν τιμῶν. Ταυτοχρόνως ἡ Κεντρικὴ Τράπεζα θὰ πρέπῃ, δημιουργοῦσα νέα μέσα πληρωμῆς, νὰ διευκολύνῃ τὴν παροχὴν πιστώσεων, πρὸς τόνωσιν τῶν ἐπιχειρήσεων. Ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῆς τοιαύτης ἐνεργείας θὰ εἶναι ἡ συγκράτησις τῆς ὑποχωρήσεως τῶν τιμῶν ὑπὸ τὸ κανονικὸν ὅριόν των.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τελευταίας εἰκοσαετίας θερμῶς καὶ ἀλλεπαλλήλως συνέστησα τὸν πρόσκαιρον τοῦτον πληθωρισμόν. Ἰδιαιτέρως ἔπραξα τοῦτο κατὰ τὸν χειμῶνα τῶν ἐτῶν 1931—1932 ὅτε ἡ εὔρυνσις τῶν πιστώσεων, ἐν συναρτήσει μὲ τὴν ὀργάνωσιν μεγάλων δημοσίων ἔργων μοῦ ἐφάνη ὅτι ἦτο ὁ μοναδικὸς τρόπος ἀναρρώσεως ἐκ τῆς κρίσεως. Τοῦτ' αὐτὸ νομίζω ὅτι δέον νὰ χρησιμοποιήσωμεν καὶ σήμερον πρὸς παράκαμψιν τῶν δυσχερειῶν ἐναντίον τῶν ὁποίων παλαίομεν.

Ἀναμφιβόλως ἡ σημερινὴ κατάστασις τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας εἶναι βασικῶς διάφορος. Ἡ αὔξησις τῶν τιμῶν ἔφθασεν εἰς ὑψηλὸν καὶ ἐπικίνδυνον ἐπίπεδον. Εἰς τὴν χρηματαγορὰν ὑπάρχει ἔκδηλος στενότης, ἥτις καθίσταται ἀντιληπτὴ καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις ἀκόμη τῆς οἰκονομικῆς συνεργασίας τῶν Τραπεζῶν.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς τοιαύτης καταστάσεως, φρονῶ ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἐνάσκησις ρασιοναλιστικῆς πολιτικῆς καὶ συμπληρωματικῆς ἐργασίας, ἡ μετατόπισις τῶν ἐργατικῶν χειρῶν ἀπὸ κλάδου εἰς κλάδον, ἡ προσαρμογὴ τῶν μισθῶν πρὸς τὰς συνθήκας τῆς ἀγορᾶς, ἡ ριζικὴ ἀναπροσαρμογὴ τῆς καταναλώσεως, ἡ τόνωσις τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας κλπ. Πρὸς τοῦτο θ' ἀπαιτηθῇ εὐρυτάτη προσαρμογὴ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας πρὸς τὴν νέαν κατάστασιν. Ἡ προσαρμογὴ αὕτη ἀπαιτεῖ ὀργανωτικὸν πνεῦμα καὶ θέλησιν πρὸς ἀνάληψιν τῶν κινδύνων τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῆς παραγωγῆς ἔστω καὶ προσκαίρως. Μεταξὺ τῶν ληφθησομένων μέτρων θὰ πρέπῃ νὰ περιλαμβάνηται καὶ τὸ ἄλλοτε ληφθὲν τοιοῦτο, τῆς παραχωρήσεως φορολογικῶν ἀπαλλαγῶν εἰς τὰς νεοϊδρυομένας ἐπιχειρήσεις. Τοῦτο δὲ εἰσηγούμεθα, καθ' ἣν στιγμὴν ἀκριβῶς φαίνεται ὑπάρχουσα παρὰ ταῖς Ἀρχαῖς ἡ ἀντίθετος τάσις, διὰ τῆς βαρυτάτης φορολογίας τῶν «ἐκτάκτων κερδῶν» των.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀπὸ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου ἡ Ἑλληνικὴ Πατρὶς ἠγέρθη σύσσωμος, ὡς εἷς ἄνθρωπος, διὰ νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ ἱερὰ ἐδάφη, τὰ ὁποῖα κακὸς καὶ ἰσχυρὸς γείτων ἐπεβουλεύθη. Ἡ Ἑλληνικὴ νεότης ἐστρατεύθη καὶ αἱ μέχρι τῆς 27ης Ὀκτωβρίου συνθῆκαι τῆς εἰρηνικῆς διαβιώσεως ἀνήκουν εἰς τὴν προπολεμικὴν ἐποχήν. Ὁ ἡμερήσιος καὶ περιοδικὸς τύπος πασῶν τῶν χωρῶν τῆς Γῆς, ἀπὸ τῆς γειτονικῆς φίλης Τουρκίας μέχρι τῶν Νοτιοαμερικανικῶν Δημοκρατιῶν κατεδίκασεν αὐστηρῶς τὴν ἀδικαιολόγητον εἰσβολὴν εἰς τὴν Χώραν ὅπου ἐγεννήθη ὁ Πολιτισμός.

Συνεπείᾳ τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως, ἡ πνευματικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ κίνησις τῆς Χώρας μας ἐνεκρώθη ἀποτόμως. Καὶ των μὴ στρατευθέντων ὁ νοῦς εἶναι ἐστραμμένος πρὸς τὰ Ἠπειρωτικὰ καὶ Μακεδονικὰ βουνά, ὅπου ἡ Ἑλληνικὴ λόγχη καὶ πάλιν θαυματουργεῖ. Παρὰ ταῦτα, οἱ Ἀθηναϊκοὶ θίασοι ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Νοεμβρίου ἤρχισαν ἀπογευματινὰς παραστάσεις, ἐνώπιον ἀραιῶν θεατῶν, μὲ τὰ κάτωθι ἑλληνικὰ ἔργα:

ΘΕΑΤΡΟΝ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ: **(Θίασος Ἀνδρεάδη).** «Ν ύ χ τ α γ ε μ ά τ η θ ά μ α τ α» ἐπιγράφεται τὸ ἔργον τοῦ σεβαστοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Γρ. Ξενοπούλου, μὲ τὸ ὁποῖον ἡ Κα Κατερίνα Ἀνδρεάδη κλείει τὴν θερινὴν saison της. Εἶναι γραμμένο μὲ τὴν ἀδιαφιλονείκητη μαεστρία τοῦ συγγραφέως τῆς «Φωτεινῆς Σάντρη», μὲ γοργὸν καὶ ρέοντα διάλογον καὶ μὲ μεγάλην εὐγενικότητα. Καὶ εἶναι ἀληθινὰ κρῖμα ποὺ αἱ περιστάσεις δὲν ἐπέτρεψαν τὴν παρακολούθησίν του ἀπὸ τὸ πολὺ Κοινόν. Ἡ ἀπόδοσίς του ἐκ μέρους τοῦ θιάσου ὑπῆρξεν ἱκανοποιητική, μὲ εὐχαρίστησι δὲ εἴδαμε τὸν ἐκλεκτὸν καλλιτέχνην κ. Σαντορινεῖον πρωταγωνιστοῦντα ἀπὸ Ἀθηναϊκῆς σκηνῆς.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΛΙΚΗΣ: **(Θίασος Κ. Μουσούρη).** Μίαν μεγάλην καινοτομικὴν πρωτοβουλίαν ἀνέλαβεν ὁ κ. Κ. Μουσούρης, διὰ τῆς συμπήξεως θιάσου πρόζας ἐξ ἠθοποιῶν τοῦ σοβαροῦ καὶ τοῦ ἐλαφροῦ θεάτρου. Ἡ πρωτοβουλία αὐτὴ ἀποσκοπεῖ, καθόσον ἀντελήφθημεν, εἰς τὴν δημιουργίαν νέου genre εἰς τὴν θεατρικὴν τέχνην, τῆς ἐλαφρᾶς λογοτεχνικῆς ἐπιθεωρήσεως. Ἡ προσπάθεια αὐτὴ ἐπέτυχεν ὡς πρός τινα πρόσωπα τῶν πρωταγωνιστῶν τοῦ ἐλαφροῦ θεάτρου, ἐξ ὧν ἰδιαιτέρως ἀναφέρομεν τὸν κ. Κ. Δούκαν. Εἶναι ὅμως ἀληθές, ὅτι καὶ τὸ ἔργον δὲν ἐβοήθησε τὴν εὐόδωσιν τῆς προσπαθείας. Εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς οἱ συγγραφεῖς του, κατέχοντες τὰ σκῆπτρα τοῦ ἐλαφροῦ....πνεύματος, ἔγραψαν ἀφόρητες κοινοτυπίες, ἀκόμη δὲ περισσότερον πῶς ἀντέγραψαν ὁλόκληρον τὸ νούμερο τῆς ἑλληνικῆς «ἀργκῶ» ἀπὸ παλαιὰν ἐπιθεώρησίν των. Εὐτυχῶς ὅτι ἐξιλεώθησαν μὲ τὸ ὑπέροχον πατριωτικὸ σκέτς τοῦ Διονυσίου Σολωμοῦ, τὸ ὁποῖον, σπαρταριστὰ ἐπίκαιρον, μετέδωσε ρίγη συγκινήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον, τὸ ὁποῖον κατεχειροκρότησεν ἐν ἐξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ τοὺς ἐκτελεστάς του.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ: **(Θίασος ἰδίου).** «Ὁ Π ρ ω τ ε υ ο υ σ ι ά ν ο ς» τοῦ νεοεμφανιζομένου συγγραφέως κ. Γ. Ρούσσου, ἀποτελεῖ μίαν βασιμωτάτην ἐλπίδα ἐξελίξεως διὰ τὸν φιλότιμον συγγραφέα του. Δὲν τοῦ λείπει οὔτε ἡ παρατηρητικότης, οὔτε τὸ αἴσθημα, οὔτε ἡ ἀρτία διαγραφὴ τῶν χαρακτήρων. Τοῦ ἀξίζουν ἀσφαλῶς συγχαρητήρια.

**

Μὲ μεγάλη μας χαρὰ ἀκούσαμε τὴν πληροφορίαν, ὅτι ἡ μεγάλη μας καλλιτέχνις Κα Κοτοπούλη σκέπτεται ν' ἀνεβάσῃ στὸ θέατρό της τὰ «Πολεμικὰ Παναθήναια τοῦ 1940». Ἀρίστη ἰδέα καὶ ἐπιβεβλημένον πατριωτικὸν καθῆκον, τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς κάμῃ νὰ ξαναζήσωμεν τὴν ἐνθουσιώδη ἀτμόσφαιραν τῶν ἀλησμονήτων ἡμερῶν τοῦ 1912—1913.

Ν. Μπ.

ΔΕΝ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑΡΘΟΥΝ....

Ἦρθαν. Κι' ὅμως δὲν ἔπρεπε νάρθοῦν, ἂν στὴν ψυχή τους
Δὲν εἶχαν πνίξει ὁλότελα τὴν ἔννοια τοῦ Καλοῦ.
Ἂν μέσα ἀπὸ τὰ στήθη τους ἀκόμα ἡ προσευχή τους
Ἔβγαινε ἁγνὴ καὶ ἀμόλυντη, καλή, νὰ πάῃ ἄλλοῦ.

Ὄχι! Δὲν ἔπρεπε νάρθοῦν, ἂν μὲς στὰ σωθικά τους
Ἀπὸ τὴ φλόγα τὴν τρανὴ ποὺ ἀνάβει ἡ Λευθεριὰ
Εἶχαν μιὰ σπίθα μοναχή. Ἂν λέγανε δικά τους
Ἀκόμα ὅσα ἦταν ἄλλοτε στὴ χώρα τους ἱερά.

Ἂν—σάλπιγγες τῆς Ἱεριχοῦς ὅπου γκρεμίζουν τείχη—
Δὲν εἶχαν πάψει ἀπὸ καιρὸ στ' αὐτιά τους ν' ἀντηχοῦν
Καὶ τοῦ Ματσίνι οἱ ἐπιταγὲς καὶ τοῦ Λεοπάρδι οἱ στίχοι
Καὶ τοῦ Καβοὺρ οἱ ἐπίκλησες, δὲν ἔπρεπε νάρθοῦν!

Ὄχι, δὲν ἔπρεπε νάρθοῦν, ἂν τοὺς δονοῦσε ἀκόμα
Τοῦ Γαριβάλδι ὁ θεῖος παλμός, τοῦ Φώσκολου ἡ κραυγή.
Πάντα ἱερὴ εἶναι ἡ Λευθεριά, ἱερὸ τὸ πάτριο χῶμα,
Πάνω ἀπ' τὴ βία τὴν ἄνομη, τὸ Δίκαιο πάντα ζῇ!

Γι' αὐτὸ δὲ θὰ νικήσουνε! Ἂν κούφια εἶναι ἡ ἰαχή τους,
Ἡ Πίστις ἀτσαλώνει μας τὸ σῶμα καὶ τὸ νοῦ:
Πίσω μας ὅλες ἡ γενιὲς ποὺ πάλαιψαν, κι' ἡ εὐχή τους
Μαζί μας στὸν ἀγῶνα αὐτόν, ποὺ ἀγῶνας τοῦ Θεοῦ!

Ἦρθαν, κι' ὅμως δὲν ἔπρεπε νάρθοῦν, ἂν στὴ ψυχή τους
Δὲν εἶχαν πνίξει ὁλότελα τὴν ἔννοια τοῦ Καλοῦ.

1 Νοεμβρίου 1940

Ρ. ΚΡΑΟΥΣ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΤΡΙΣ

Τοῦ κ. ΞΕΝΟΦ. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ, δικηγόρου

Τὸ θαῦμα αὐτὸ τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος, ποὺ περικλείει ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον ἡ γαλανόλευκος σημαία τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν νεφῶν, τὸ ὁποῖον ἐξύμνησαν οἱ ποιηταὶ ὅλων τῶν ἐποχῶν καὶ ὅλων τῶν ἐθνικοτήτων, δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ ν' ἀποτελῇ τὴν κοιτίδα τῶν μεγάλων ἐμπνεύσεων, τῶν ἰσχυρῶν συγκινήσεων, τῶν ὡραίων ἐξορμήσεων. Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἡ χώρα τοῦ αἰωνίου μεγαλείου. Ὁ πολιτισμός της εἶναι παλαιός, ὅσον καὶ ὁ πολιτισμὸς τῆς γῆς. Αἱ πρῶται ὡραιότητες τοῦ πλανήτου, εἰς αὐτὴν τὴν εὐλογημένην γωνίαν ἐσκορπίσθησαν μὲ σπατάλην: Τὰ χρώματα τῶν λουλουδιῶν, οἱ ἰριδισμοὶ τῶν ἀνατολῶν καὶ αἱ ἀποθεώσεις τῶν δύσεων, τὰ βελοῦδα τῆς νωπῆς χλόης καὶ ὁ καθρέπτης τῆς θαλάσσης καὶ ἡ δαντέλλα τῆς ἀκτῆς, καὶ τοῦ πεύκου τὸ ἄρωμα, καὶ τοῦ κύματος ὁ φλοῖσβος, καὶ τῆς ἀηδόνος ἡ τρύλλια, ἐδῶ, εἰς τὴν Ἑλλάδα κατέφυγον, διὰ νὰ τὴν κάμουν παράδεισον.

Δὲν ὑπάρχει ὡραιότης ποὺ νὰ μὴν ἔλαβεν ἀπὸ τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς δημιουργίας τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα. Καὶ μέσα εἰς ὅλ' αὐτὰ τὰ ἀσύγκριτα προνόμια, ἐδημιουργήθη ὁ Ἕλλην καὶ ἐσφυρηλατήθη ἡ Ἑλληνικὴ ψυχή,

Καὶ ἡ ψυχὴ ἦτο ἀνάλογος μὲ τὸ θαυμάσιον πλαίσιον: Ἀπὸ τῶν πρώτων βημάτων τοῦ πρωτογονισμοῦ, ὁ Ἕλλην εὗρε τὸν τρόπον νὰ προχωρήσῃ τὸν πολιτισμὸν εἰς τὸν τόπον του. Τὸν καιρὸν ποὺ οἱ ἄλλοι ἔζων τὴν κτηνώδη ζωὴν τῶν νομάδων, τὴν ἐποχὴν τοῦ πυκνοῦ σκότους, ἐδῶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἐξεπήδα ἡ λάμψις τοῦ αἰωνίου φωτός, ἐκινεῖτο ἡ σμίλη τοῦ Πραξιτέλους, ὁ χρωστὴρ τοῦ Ἀπελλῆ, καί, μαζὺ μὲ τὸν ἴαμβον τοῦ Πινδάρου, ἐλαξεύετο ἡ μετώπη τοῦ Παρθενῶνος. Μέγας ὁ προορισμὸς τῆς χώρας αὐτῆς· βαρεῖα ἡ ἐντολὴ τοῦ Δημιουργοῦ τοῦ Σύμπαντος: Ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ὤφειλε νὰ ἐκχυθῇ τὸ κῦμα τοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὰς ἄλλας χώρας, καὶ νὰ σαρώσῃ τὴ βαρβαρότητα, καὶ νὰ στεγνώσῃ τὸ αἷμα καὶ τὰ δάκρυα καὶ νὰ ὀρθώσῃ μεγαλοπρεπὲς τὸ βάθρον τοῦ Ἑλληνικοῦ θαύματος εἰς τὸν κόσμον!

Καὶ τὰ πράγματα ἐδικαίωσαν πλήρως τὰς προβλέψεις καὶ τὰς ἐλπίδας τοῦ Δημιουργοῦ τοῦ Σύμπαντος: Κάτω ἀπὸ τὴν σπάθην τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἠνοίχθη ὁ δρόμος τοῦ φωτὸς πρὸς τὸν Ἰνδόν· τοῦ Μιλτιάδου τὸ τρόπαιον ἦλθε ν' ἀμαυρώσῃ ἡ ἀποθέωσις τοῦ Θεμιστοκλέους, καί, ἔτσι ὁ Μαραθὼν καὶ ἡ Σαλαμίς, ἀδελφωμέναι ὡς σύμβολα, ἔδωσαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἀσύγκριτον νίκην τοῦ πολιτισμοῦ ἐναντίον τῆς βαρβαρότητος. Καὶ τὰ σύμβολα ἐφώτισαν τὸν δρόμον τῶν αἰώνων. Τὸ Βυζάντιον ἔδωσε τὰς γενεὰς τῶν νεωτέρων ἡρώων, καί, ἐπάνω εἰς τὸν Κεράτιον, ἐτοποθετήθη, στέμμα ἀσύγκριτον, ἡ πόλις τοῦ Κωνσταντίνου, ἡ Βασιλεύουσα! Ὁ Ἰουστινιανὸς καὶ ὁ Λέων ὁ Σοφὸς προσέφεραν τὴν ἐπιστήμην καὶ τοῦ Βασιλείου ἡ σπάθη ἔδωσε μὲ τὴν βίαν τὸν πολιτισμὸν εἰς ὅλας τὰς γωνίας τοῦ Αἵμου. Καί, μέσα ἀπὸ τὴν ἀκολουθήσασαν ἀτυχίαν μιᾶς στιγμῆς, ὠλίσθησε τὸ Ἑλληνικὸν μεγαλεῖον εἰς τὸ χάος. Τὰ χρόνια ὅμως ἐπέρασαν, βαρειὰ σὰν χρόνια δουλείας, ἀπὸ τὸ βάραθρον ἀνέτειλεν ἡ φλόξ, καὶ ὁ δαυλὸς τοῦ Κανάρη ἔδωσε τὴν νέαν φωτοβολίαν εἰς τὸν κόσμον. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀποθάνῃ. Ἀνέζησεν ἐκ τῆς τέφρας της, καὶ ἀπὸ τὰ ἐρείπια ἔθεσε τὰς βάσεις τοῦ τρίτου πολιτισμοῦ της. Πῶς ἦτο δυνατὸν ὅλ' αὐτὰ νὰ καταποντισθοῦν; Ἡ Ἑλλὰς χρειάζεται. Εἴτε μὲ τ' ἀπέραντα ὅρια τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, εἴτε μὲ τὰ σημερινά της, εἶναι ἐπιβεβλημένη ἀνάγκη διὰ τὸν πλανήτην αὐτὸν ποὺ λέγεται γῆ. Ἀπὸ τὸν τόπον αὐτὸν ἐκπορεύεται τὸ καλὸν παράδειγμα. Τὸν ἐγωϊσμὸν ἑνὸς Ἕλληνος νὰ ὁμιλῇ ἔτσι διὰ τὴν Πατρίδα του, τὸν ἐπέτρεψαν οἱ αἰῶνες ποῦ διέρρευσαν. Ἐμπρός μας, θὰ διαρρεύσουν καὶ ἄλλοι. Καὶ ἡ Ἑλλὰς θὰ μείνῃ πάντοτε Ἑλλάς. Ἡ πατρὶς τοῦ θαύματος, ὁ πολιτισμὸς τῶν χιλιετηρίδων. Οἱ Βαβυλώνιοι, οἱ Χαλδαῖοι, οἱ Αἰγύπτιοι, ἐτάφησαν ὑπὸ τὸν ὄγκον τοῦ διαρρεύσαντος χρόνου. Ὁ Ἕλλην ἀντέσχε, ἔζησε καὶ θὰ ζήσῃ! Μαζὺ μὲ αὐτόν, γύρω ἀπὸ αὐτόν, θὰ ζήσῃ ὁ γαλανὸς οὐρανός, ὁ ἀττικὸς ἥλιος, ὁ ἀσημένιος δίσκος τῆς ἀττικῆς πανσελήνου. Θὰ ζήσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Πατρίς, διότι ἀξίζει νὰ ζήσῃ, ***διότι προώρισται νὰ ζήσῃ, καὶ θὰ ζήσῃ!***

Ξ. Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Δικηγόρος

ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΠΕΝΝΙΕΣ

Ὑπὸ διαφόρων συναδέλφων διατυποῦνται παράπονα διὰ τὸ κλείσιμον τῆς Λέσχης εἰς τὰς 5 μ.μ., ὅπερ ἀπεφασίσθη, ὡς λέγουσι, διότι δὲν κατωρθώθη ἐπιτυχὴς ἀπόκρυψις τῶν φώτων τοῦ Καταστήματος. Παρακαλοῦσι ὅθεν οἱ συνάδελφοι τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δ. Ε., ὅπως διατάξῃ τὴν λῆψιν καταλλήλων μέτρων, εἰς τρόπον ὥστε ἡ Λέσχη καὶ τὸ Ἑστιατόριον νὰ λειτουργοῦσι μέχρι τῆς 9 μ.μ., λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι μεγίστην ὑπηρεσίαν θέλουσι παρέχει εἰς τὰ μέλη, ἰδίᾳ ὑπὸ τὰς σημερινὰς περιστάσεις.

—Κατόπιν πυρετώδους δεκαπενθημέρου ἐργασίας, τὸ Κ. Κ. προσηρμόσθη τελείως πρὸς τὴν πολεμικὴν κατάστασιν. Ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ νέου Ἀνωτέρου Ἀρχηγοῦ τῆς Παθητικῆς Ἀεράμυνης κ. Ε. Παπανικολάου ἐγένετο ἀραίωσις τῶν ὑπηρεσιῶν, συμπλήρωσις τῶν ἐλλείψεων τῶν καταφυγίων, ἐπάνδρωσις τῶν διαφόρων συνεργείων Ἀεράμυνης καὶ καταρτισμὸς προχείρων ὑγειονομικῶν σταθμῶν σ' βοηθειῶν, οἵτινες ἀπεστάλησαν καὶ εἰς τὰ ἔχοντα ἐπείγουσαν ἀνάγκην Ὑποκαταστήματα. Ἡ «Τραπεζιτική», παρακολουθήσασα ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν συντελεσθεῖσαν ἐργασίαν, θεωρεῖ ὑποχρέωσίν της νὰ συγχαρῇ τοὺς μετασχόντας ταύτης συναδέλφους, καθὼς καὶ τὸ Ταμεῖον Ὑγείας, τὴν διεύθυνσιν καὶ τοὺς ἰατροὺς αὐτοῦ, ἰδίᾳ δὲ τὸν ἀκαταπόνητον κ. Κουτσοπέταλον καὶ τὰς ἀδελφάς, τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους.

—Ὑποβάλλομεν τὴν εὐχὴν πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης, ὅπως εὐαρεστουμένη καθορίσῃ τὴν χορήγησιν εἰς τοὺς στρατευομένους οἰκογενειάρχας ὑπαλλήλους καὶ τῶν 3|4 τῶν ἐπιδομάτων γάμου καὶ τέκνων, ἵνα τοιουτοτρόπως ἐνισχύσῃ τὴν ἑλληνικὴν οἰκογένειαν, δι' ἣν ἐν καιρῷ εἰρήνης εἶχε προβλέψει, διὰ τῆς θεσπίσεως τῶν ἐν λόγῳ ἐπιδομάτων. Τὸ μέτρον τοῦτο, ἐκτὸς τῆς ὑλικῆς, ἔχει καὶ ἠθικὴν σημασίαν καὶ θέλει συμβαδίσει πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς Πολιτείας λαμβανόμενα ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν στρατευομένων μέτρα. Ἐν προκειμένῳ φρονοῦμεν, ὅτι εἰς τοὺς στρατευομένους ὁπλίτας καὶ ὑπαξιωματικοὺς θὰ ἔδει νὰ παρέχωνται εἰς τὸ ἀκέραιον αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ βαθμοῦ των, ὡς γίνεται καὶ εἰς τὰς Δημοσίας Ὑπηρεσίας.

—Εἰς ἄλλην στήλην δημοσιεύομεν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 5ης Νοεμβρίου καθ' ἣν ἀπεφασίσθη ἡ γενναία ἐνίσχυσις τοῦ Πανελληνίου Ἐράνου Κοινωνικῆς Προνοίας. Τοιουτοτρόπως, ἐκτὸς τοῦ αἵματος, τὸ ὁποῖον εἰς τὰ Μακεδονικὰ καὶ Ἠπειρωτικὰ βουνὰ χύνουν οἱ ὑπάλληλοι τῆς Τραπέζης, τὸ Ἵδρυμα μὲ τὴν ἐκ 10.000.000 εἰσφοράν του καὶ οἱ ὑπάλληλοι μὲ τὴν ἐξ 1.500.000 ἰδικήν των καταβάλλουσι πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν εὐόδωσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγῶνος. Ἐνταῦθα δέον νὰ μνημονεύσωμεν καὶ τὰς ὑπηρεσίας τῶν θηλέων συναδέλφων μας ἐθελοντῶν καὶ στρατευθεισῶν νοσοκόμων, αἵτινες ὡς πληροφορούμεθα ἀσχολοῦνται ἐντατικῶς καὶ μὲ τὸ πλέξιμον διαφόρων εἰδῶν διὰ τοὺς Ἀκρίτας μας.

Η ΕΙΣΦΟΡΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΩΝ ΚΑΙ ΚΛΗΤΗΡΩΝ

Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου Εἰσπρακτόρων καὶ Κλητήρων τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς καὶ Κτηματικῆς, τῇ εἰσηγήσει τοῦ Προέδρου αὐτοῦ κ. Ἠλ. Τσιούνη, διέθεσεν ἐκ τοῦ ταμείου τοῦ Συλλόγου ὑπὲρ τοῦ Πανελληνίου Ἐράνου Κοινωνικῆς Προνοίας ὡς πρώτην εἰσφορὰν τὸ ποσὸν τῶν Δρ. 25.000 (εἴκοσι πέντε χιλιάδων).

ΜΙΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Ὁ Ὑπολογιστὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Ἄλκης Μ. Κωτσάκης, προσέφερε μέχρι λήξεως τοῦ πολέμου τὴν ἐκ δρχ. 300 (τριακοσίων) μηνιαίαν πολεμικήν του σύνταξιν ὑπὲρ τῶν μαθητικῶν συσσιτίων, εἰς μνήμην τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ, κατόπιν τῆς κατὰ τῶν Ἀλβανῶν ἰταλικῆς πολεμικῆς ἐνεργείας, δολοφονηθέντος ἀδελφοῦ του Θάνου Μ. Κωτσάκη, Ἀνθ)στοῦ Βασ. Χωροφυλακῆς.